

3507

Vi ljögge knobba (hugg kubbar) som var $\frac{1}{2}$ meter långa. Ten klöv vi dem i en hänk som hade lina och trampa. Spånen västtes de skulle vara $\frac{1}{4}$ tum tjocka. Det var kampfurspån. Spånen skulle vara vassa i ena ändan.

När en tœekte, tak mes dem så fick man om kvåarna koda te (tälja till) punnar också dessa vara av fur. Lå borra de man hål i spånen och den lades

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

I
Tallfäskning

3507

sedan likasom i läppen. Dessa tak höll sedan
i långa tider. De kunde t.o.m. hålla i
50 år. Slutar vår sagoman

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3507

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2

Kolning

Vi brukade också i min ungdom kola.
Den var mycket utspant med kolnilan.
Den täcktes med ris. En fick vä vagn med
uppsittandet av nilan den skulle sättas
med stakar (stagar) och den skulle en
vakt (vakt) den vagn, så det inte tog
fyr i den.

3507

Furustubbar ljöggs (huggs) och lorkades i
pjyskar (strå stackar) Dessa pjyskar voro så
stora ungefär som lagom stora päskassar
(potatiskeggar) Sen maades med grannis
ovarpå och sen hade vi en tjärhälz med
skunt i ändan. Nu satte vi eld på stubbarna
och så började tjäran rinna. När det sjönk,
fick vi börja på nytt. Första "brännan"
var inte så bra, men den sista brukade
vara så hård, att man inte kunde hugga

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3
Tjärbränning

3507

hål i den "nå ojn ysse" (en yta).

Man hade tjärbrännan för det mesta i en
lockslutning så att tjären kunde rinna
nerför denna.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

4

3507

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

5

Ingenting skall säjs i näj (~~na~~)

Pärar (= potatis) ska sättas i 9:e veckan, annars
är det inte värt att sätta några.

Kärran sås i tionde veckan. Då blir det
bra kärne men dålig halv.

Lätecken.

3507

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

6

Påhång

Spytta-Lassen har talt om för mig, att
när han en gång var körandes i Broby, så
tyckte han då va' nåt som hånge fast i
väjnen. Vid ett väjnskäl var det åstad och
jag trätt köde ågen såu fort som det gick
hinnat Glimmare (Glimåka) så' han (d. v. s.
Spytta-Lassen.)

3507

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

17
6

"Daggum"

Vid Limantorp i Glimåkra socken såg jag en
gång ett underligt djur. Det låg tvärs över vägen
och den är ganska bred där. Men djuret rörde på sig
den vänstra sidan låg i snön men djuret "räck"
likväl tvärs över vägen. Skvadet var i mitten
"Den var då som en hals kömt en pårkasse." (=
poståskorg). För över 50 år sedan var där en man
som såg ett likadant djur i Limantorp efter
vad jag hört slutade gubben sin berättelse.

Skane
Osten Gunge
Glimskan

1930

Yngre Mikael Knopfält
3507 Bar. av Månster
8. 75 år - Glimskan

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

8

Spåkeri

Jag var på väg mot Lövsberg dit jag
skulle komma med häst och vagn i något ärende.
Vid Ebbalycke var det plötsligt något som
blossade upp och for högt upp i luften.
Sedan sjönk det ner igen. Det var på natten
och hästarna blevo rädda liksom jag själva.